

naopak nepřístojnost, že svědka soukromě vyslýchal, omezil na nejmenší míru. Nebezpečnějším by to bylo bývalo, kdyby byl napomenutí toho svědkovi neudělil. Vůbec se ta věc týká Dra. J-a jen jako obhájce, a mohl-li přes to ponechán býti v úřadě obhájce, proč by nemohl býti učiněn koncipientem v civilních věcech, jichž se to netýkalo?

Čís. 5951.

Výživného nelze se ani sporem domáhati na nemanželském otci, jenž nemá majetku a jest k výdělků zcela neschopen.

(Rozh. ze dne 20. dubna 1926, Rv II 33/26).

Žaloba nemanželského dítěte proti otci o výživné byla zamítnuta soudy všech tří stolic, Nejvyšším soudem z těchto

důvodů:

Dovolatel napadá dovolacím důvodem §u 503 čís. 4 c. ř. s. výrok odvolacího soudu, jímž byla zamítnuta žaloba o placení výživného. Vytýká, že odvolací soud neprávem se dovolává ustanovení §u 16 první dílčí novely k občanskému zákoníku a neprávem vychází z názoru, že nemajetný a k výdělků neschopný nemanželský otec nemůže býti odsouzen k placení výživného. Míní, že ono ustanovení platí jen pro soudce nesporného, že proto měl býti zjištěn stav majetku matky žalovaného, jeho úvěr a příbuzenské styky. Leč dovolateli nelze přisvědčiti. Neúplnosti řízení pro nevyšetření majetkových poměrů matky žalovaného, jeho příbuzenských poměrů a jeho úvěru tu není, ježto se žalobce v první stolici neodvolával na ony okolnosti, jež jsou proto nedovolenými novotami. Ostatně žalobce ani nyní neopodstatňuje, že by poměry matky žalovaného, jeho příbuzenské styky a úvěr umožňovaly mu placení výživného. Nemanželské dítě má dle §u 166 obč. zák. nárok, aby mu nemanželský otec poskytoval výživu, přiměřenou jeho majetku. Majetkem ovšem nerozumí se jenom hmotný majetek nemanželského otce, nýbrž i jeho mohoucnost a majetková schopnost platební vůbec, kterou sluší posouditi dle okolností případu. Padá tu na váhu tedy výdělková schopnost. Byl-li žalovaný, který ostatně dle doručovacího lístku již zemřel, pro nemoc neschopen opatřit si příjem, byl-li odkázán na výživu u matky, a není-li zjištěno a ani tvrzeno, že jeho vyživovací nároky vůči matce byly toho rozsahu, že by mu i placení výživného umožňovaly, byla žaloba o placení výživného právem zamítnuta. Zásada, vyslovená v §u 16 první dílčí novely jest toliko odrazem zásady §u 166 obč. zák., ježto nemůže-li nemanželský otec platiti výživné, nemá nesporný soudce důvodu, by mu je ukládal.